

[Bjørn Poulsen]

accepterer altså, at det flertal har stoppet vores lønudvikling. At vi ikke accepterer det uden for det her hus, er noget helt andet. Vi vil slås med alle midler imod, at det bliver ført ud i livet, men her er det o.k., vi accepterer det.

Det, jeg synes det kunne være interessant at diskutere, når man kommer med et forslag af denne slags, er ikke så meget spørgsmålet om, hvad et folketingsmedlem får i gage, men vel nok i højere grad, om det, folketingsmedlemmer måske kan få ved siden af, eller – det tror jeg nok er mere spændende og interessant: hvad er det, der foregår i amtskommunal og kommunal regie på dette område? Vel er der stadig væk noget, der hedder, at man kan få et lille ben, når man er folketingsmedlem, men jeg har lidt på fornemmelsen, at det er småting i forhold til det, vi ser mange andre steder, ikke mindst i amtskommunal og kommunal regie, og jeg synes, at man skulle kigge på det.

Hvis man endelig fra forslagsstillernes side ville vise en eller anden form for solidaritet, så synes jeg, at man skulle have peget på, at det at være ganske almindeligt medlem af en kommunalbestyrelse eller et byråd, i allerhøjeste grad er en affære, som kan koste mange mennesker meget dyrt. Da vi jo alle er interesseret i, at alle og enhver har mulighed, også økonomisk, for at være med i det parlamentariske arbejde på forskellige planer, synes jeg, at det er en af de ting, hr. Poulsgaard burde have taget med.

Naturligvis er der problemer i, hvor meget man tjener som offentligt valgt, som folkevalgt person, og i SF skal vi ikke lægge skjul på, at vi gerne en dag vil tale om en eventuel overgrænse for, hvad man kan få. Vi har hørt nogle rygter om, hvor meget man kan få, hvis man sidder på forskellige gode job i kommunal og amtskommunal regie, og det er en af de ting, vi vil være med til at kigge på i udvalget, mens vi behandler det her forslag.

Forslaget, som det ligger her, er på langde fleste områder et popforslag. På nogle enkelte områder rører det ved noget, der er væsentligt, men forslaget som helhed vil vi i hvert fald gå imod med de mandater, som vi har bag ved os.

Askjær Jørgensen (FP):

Det har nylig i dagspressen været fremme, hvorvidt regeringens politik fortsat vil have rentesænkende virkninger osv. Vi vil her til finansministeren sige, at det da var helt forkert, hvis man tog udgangspunkt i, at regeringen ikke vil foretage sig videre på den økonomiske sanerings vej end det, man fik vedtaget den 16. oktober 1982. Vi er selvfølgelig glade for, at regeringen bestræber sig for at gøre meget mere for at få saneret økonomien i Danmark. Det må jo så betyde, at man virkelig vil tage fat på og virkelig vil beskære overforbruget.

Nu er vi jo venlige mennesker, og jeg har da personlig ønsket Danmark til lykke med den nye regering, men så har man også en forpligtelse til at hjælpe den nye regering. Det er klart, at den nye regering ikke kan holde til at sige, at der skal spares – i dag f.eks. 3 mia kr. på de kommunale bloktilskud og masser af andre steder – hvis ikke den selv er parat til at bløde. Det er hyklerisk at påstå, at der kan skæres på en hel masse områder, og at man nemt kan specificere, hvordan der kan spares 3 mia kr. på bloktilskud, hvis ikke man er i stand til at bløde selv, hvis ikke man vil bløde selv.

Det er klart, at de, der har fordel af, at det offentlige bruger penge, vil mene, at de får for lidt. I dette tilfælde er det folketingsmedlemmer, og da folketingsmedlemmer jo i vid udstrækning er veltalende mennesker, de har øvet sig i det, vil de kunne argumentere for, at folketingsmedlemmer sandelig får alt for lidt. Det vil borgmestre sikkert også kunne. Der er mange, der er dygtige til at argumentere for, at man skal opretholde det nuværende niveau. Det kan man ikke blive forbavset over.

Tilbage står altså, at det her ikke er et popforslag. Det er ikke noget, der er fremsat for at gøre sig bemærket. Nej, det er fremsat for at hjælpe regeringen til at bevare en lille smule system i dens moral med hensyn til de besparelser på en lang række områder, den skal igennem med.

Jeg er faktisk lidt forbavset over, at økonomiministeren, der som stedfortræder for finansministeren skulle sige noget om dette forslag på regeringens vegne, ikke sagde, at dette forslag er vi nødt til at tage alvorligt. Det er vi nødt til omgående, ekspres at tage fat på, ellers kan regeringen ikke leve med sig selv og sin samvittighed.